

РЕШЕНИЕ

№ 21096

гр. София, 24.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5229** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Поделение за товарни превози С. към „БДЖ - ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ” ЕООД, ЕИК: 1754038560016, срещу Решение № 1736 от 10.04.2024г., постановено по НАХД № 8912/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 130 състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 22-2300188/05.06.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда”- С., с което на касатора, на основание чл.416, ал.5 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв., за нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ.

Решението на СРС се обжалва с доводи за неговата незаконосъобразност, постановено в противоречие с материалния закон. Твърди се, че санкционираното дружество не е извършило вмененото му административно нарушение, тъй като съгласно приетата като доказателство от въззивния съд Заповед №10-01-170/29.08.2022г. на Директора на Поделение за товарни превози С. се установява 4-месечен период на сумирано изчисляване на работното време, в съответствие с чл.142, ал.2 от КТ с продължителност четири месеца, считано от 01.09.2022г. до 31.12.2022г., като е определена и продължителността на работното време по работни места и длъжности,

както и нормата на продължителност през периода. Жалбоподателят се позовава на разпоредбата на чл.20 ал.3 от Наредба № 50 от 28 декември 2001 г. за работното време на ръководния и изпълнителския персонал, зает с осигуряване на превозите на пътници и товари в железопътния транспорт, съобразно която само отработените часове над нормата за съответния период на сумирано изчисляване на работното време са извънреден труд и за тях се прилага Кодексът на труда, доколкото в колективния трудов договор не е уговорено друго, с доводи че районния съд не е съобразил приложимото право при преценката дали е налице положен извънреден труд над нормата, относима и към преценката за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление. Искане се отмяна на решението на СРС, респективно отмяна на издаденото НП. Претендира се присъждане на съдебно деловодни разноски и юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касатора, редовно призован, се представлява от юрисконсулт М., която поддържа жалбата. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – директорът на Дирекция „Инспекция по труда”- С., чрез юрисконсулт С., оспорва жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и законосъобразност на оспореното решение на СРС.

Административен съд София-град, XIX касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

Районният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е възприел за установена следната фактическа обстановка:

При извършване на проверка по спазване на трудовото законодателство в Поделение за товарни превози С. при „БДЖ-Товарни превози“ ЕООД, във връзка нарушение на трудовото законодателство, служители на дирекция „Инспекция по труда“ [населено място] са констатирани нарушения, за което е изготвен протокол за извършена проверка от 25.11.2022г.. С този протокол, на основание чл. 404, ал.1, т.1 от КТ на дружеството е дадено предписание №1 за отстраняване на констатирани нарушения, а именно – продължителността на извънредния труд на работещите в 4ПТП С.“ при „БДЖ –ТП“ЕООД да не надвишава размера на разрешената продължителност за един месец – 30 часа, съгласно чл.146 ал.3 т.1 от КТ“.

На 20.04.2023г. е извършена последваща проверка на дружеството, в хода на която е установено, че в дадения му срок за изпълнение на предписания № 1, същите не са изпълнени. Във връзка с констатирано неизпълнение на задължително предписание в посочения срок на Поделение за товарни превози С. при „БДЖ-Товарни превози“ ЕООД е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), в който е констатирано неизпълнение на задължително предписание № 1, дадено с протокол за извършена проверка от 25.11.2022г., като е установено, че за месец декември 2022г. А. М. К., работещ на длъжност „машинист, локомотивен, влакова работа“ трета група в звено „Експлоатация“ към Локомотивно депо Д. при ПТП С., е положил извънреден труд в размер 50,39 часа – размер, превишаващ размера на разрешената продължителност извънреден труд за един месец от 30 часа. Прието е, че

нарушението, квалифицирано от проверяващите органи като нарушение от страна на жалбоподателя на разпоредбата на чл.415, ал.1 от КТ, е извършено на 28.12.2022г. и установено на 20.04.2023г., при последваща проверка, въз основа на изискани и представени от работодателя документи.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление Районният съд е изследвал само тези релевантни според него за спора обстоятелства и е приел, че НП е издадено от компетентен орган в кръга на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл.416, ал.5 от КТ, вр.чл.399 от КТ. Приел, че акта за установяване на административно нарушение е съставен от компетентен орган, по смисъла на чл. 416, ал. 1 КТ. Посочил е, че са спазени изискванията на чл. 42 ЗАНН, актът е подписан и надлежно връчен, като е указано правото на жалбоподателя по чл. 44 ЗАНН. Съдът е намерил също, че е налице е съответствие между обстоятелствената част на акта за установяване на административно нарушение с обстоятелствената част на наказателното постановление. Посочил е в мотивите си, че констатираното административно нарушение е описано точно и ясно, като са посочени всички елементи от състава на нарушението, както и съответстващата му правна квалификация, при спазване на давностните срокове, по смисъла на чл. 34 от ЗАНН и потвърдил наказателното постановление..

Решението на СРС е валидно и допустимо, но неправилно.

Касационният контрол за законосъобразност на оспореното съдебно решение, осъществяван от Административен съд София-град е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които касационната инстанция следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

В тази връзка, при осъществения контрол, касационната инстанция намери, че въззивният съд не е извършил анализ и преценка на събраните по делото доказателства и не е изложил фактически констатации и правни изводи относно обстоятелствата, относими към нарушението, предмет на административнонаказателното обвинение, включени в предмета на доказване по делото.

Така, при събрани в производството доказателства за установено то работодателя сумирано изчисляване на работното време с продължителност от 4 месеца, съгласно вече посочената Заповед №10-01-170/29.08.2022г. на Директора на Поделение за товарни превози С., въззивния съд е игнорирал изцяло това доказателство и не го е обсъдил и анализирал. Нещо повече, в решението на СРС липсва анализ и оценка и на останалите писмени доказателства, представени от страна на жалбоподателя и относими към преценката, свързана с наличието на извършено нарушение – продължителността на периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време, продължителността на работното време, определено със заповедта при сумираното изчисляване на работното време и определеното норма на продължителност за приетите 4-месечен период, а именно – 656 часа за 8-часов работен ден и 639,60 часа при 7,8 часов работен ден. Не са анализирани доказателствата за действителното работно време за всеки от периодите, включен в 4-месечния период на сумираното работно време за работника А. М. К., съгласно

представените лични сметки за този работник, при анализа на които, съобразно посочените в тях часове действително работно време би се установило има или не отработени часове над нормата на продължителност на работното време и съответно дали е извънреден труд, съгласно разпоредбата на чл.20 ал.3 от Наредба № 50 от 28 декември 2001 г. за работното време на ръководния и изпълнителския персонал, зает с осигуряване на превозите на пътници и товари в железопътния транспорт както и извършеното нарушение, посочено в НП.

Въззивната инстанция констатира, че фактическите и правни съображения, доколкото са изложени такива в решението на СРС, освен лаконични, са твърди общи и лишени от конкретика, което по същество е равнозначно на липса на мотиви. СРС не е отговорил на доводите в жалбата, нито е обсъдил задълбочено писмените доказателства. Обсъденото гласно доказателство от въззивния съд не установява нищо по-различно от констатациите в НП и в АУАН, а по отношение на същественото за спора обстоятелство, свързано с наличието на положен извънреден труд и как е определено, че същия е над нормата, свидетелските показания установяват съдържанието на нормите от КТ, но не кореспондират с правната уредба във вече посочената по-горе Наредба №50/28.12.2001г.

Основното възражение на жалбоподателя за начина на изчисляване на работното време, установено със заповед № 10-01-170/29.08.2022г. на Директора на Поделение за товарни превози С. е оставено без нито един коментар. При липса на конкретни фактически установявания и относими към същите мотиви, касационната инстанция на практика е поставена в невъзможност да осъществи дължимия от нея контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, в който изложи за първи път фактически установявания, свързани с установеното в дружеството сумирано изчисляване на работното време, с определената норма на продължителност на работното време за приетия 4-месечен период при 8-часов работен ден и при 7,8 часов работен ден и съобразно това – да изведе извод за броя часове извънреден труд и дали същите съответстват на даденото предписание.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира, че в случая е налице посоченото в жалбата касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 НПК - съдът не е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като не е изложил конкретни и ясни мотиви относно това дали е извършено нарушение от страна на касатора, което е довело и до неправилно приложение на закона.

С оглед изложеното, касационната инстанция намира че решението е неправилно и делото следва да бъде върнато на въззивния съд за ново разглеждане. При новото разглеждане на делото съдът следва да прояви процесуална активност и да събере всички относими и необходими доказателства, въз основа на които да установи по безспорен начин фактическата обстановка; да изложи мотиви по отношение на начина на изчисляване на работното време в дружеството, определената норма на продължителност на работното време и съобразно нея - наличието на извънреден труд за работника, както и относно приетия за установен съобразно тези обстоятелства размер на извънредния труд.

По отношение на разноските, на основание чл. 226, ал. 3 АПК следва да се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото.

Мотивиран от горното и на основание чл. 222, ал. 2 и чл. 222, ал. 2, т. 1 и т. 2 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен

състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 1736 от 10.04.2024г., постановено по НАХД № 8912/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 130 състав.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав на съда.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.